

женіе достигаха въ слезы, като си наумѣваха, зашто-то една-та бѣ испаднала въ злополучіе ради пренебреженіе-то на женидба-та си и бѣ ся възвышила по вече отъ состояніе-то си; а друга-та зашто-то съ женидба-та слѣзе въ низкій степенъ. Утѣшавахася обаче като мисляха че поне дѣца-та имъ ще живѣять благополучно, като добываютъ нѣкогда, далечъ отъ безчеловѣческы-те предразсудоцы на Европа, наслажденія любовны съ добрини равны.

Наистина, дѣца-та ся любяха вече едно друго съ превосходна любовь. Ако ся случеше да ся расплаче Павелъ, показуваха му Виргинія; като и видеше хляшесе и ся успокояваше. Ако страдаеше Виргинія научаваха го отъ Павлове-те гласове. Но любовна-та дѣвойка, да не боли и онаго, крыеше той часъ болка-та си. Когда дохождахъ тука, гледахъ гы всегда все голы епоредъ обычай на мѣсто-то, едвамъ ходяха, и ся держаха за руцѣ-те, и съ сплетены лакты, какъ-то живописцы-те представляватъ Диоскоры-те на небо-то. Не можеше нито ноцъ-та да гы раздѣли, но гы нахождаха многожды лѣгнали въ истый одръ, буза до буза, гарды до гарды, взаимно пригарнаты съ руцѣ-те презъ